

Iacobus Beurlinus, pijs & honestis parentibus, in oppido Hercyniæ sylvæ Dornstedt, natus est anno post natum Christum millesimo quingentesimo uicesimo. Hic cum prima literarum rudimenta in patria percepisset, sese ad Tubingensem Academiam contulit, atque artibus, linguis, & sacrae Theologiæ magna diligentia incubuit. Itaque tandem ob singularem eruditionem Tubingæ, summum in Theologia gradum, quem Doctoratum uocant, consequutus est. Breui etiam sacrarum literarum professor creatus, Epistolas Paulinas, aliâq; scripta Prophetica & Apostolica, magna dilucide & gravitate eruditissimè interpretatus

est. Postea à duce Vuirtembergico, cum alijs tribus Theologis, domino Iohanne Brentio, D. Iacobo Herrbrando, & D. Valentino Vannio, Abbate Maulbrunnensi, Tridentum ad Patres Concilij instituti anno salutis humane millesimo quingentesimo quinquagesimo primo missus est. Inde reuersus in Brunsiam, ad componendam controuersiam, in Iustificationis articulo exortam, iussu & mandato principis abiit, & alias multas periculosas profectio- nes magna dexteritate perfecit. Nam disputator acutissimus, & multis egregijs uirtutibus præditus fuit. præterea suauissimis moribus, modestia, & humilitate tanta ornatus, ut nemini se præferret, in alijsquè longè indoctioribus dona Dei agnosceret, ita ut cum quouis etiam puero facillè loqueretur.